

رنج
پوچی
و
امید

«در این پروژه قصد دارم رنج انسان در موقعیت‌های مختلف و جستجوی امید برای فراتر رفتن از پوچی را با تصاویر کمیک نشان دهم.

پس از تجارب بسیار سخت در مسیر زندگی، به امید فراتر رفتن از پوچ بودن، به این نتیجه رسیدم که رنج بخشی از طبیعت است و انسان نمیتواند از آن فرار کند. شاید بتوان از رنج فرار کرد، اما فرار از آن به معنای ماندن در خلأ است، یعنی در خود رنج ابدی!

از آنجایی که مجبور شدم وطنم را ترک کنم، حوادثی که پشت سر گذاشتم، من را به دیگری تبدیل کرد، سپس با دور شدنم از آن، چیزی ناشناخته درونم رقم خورد. فلسفه آلبر کامو و اسطوره های یونان باستان به من کمک کرد تا با پوچی که مرا تهدید می کرد مبارزه کنم و خودم را از آن بیرون بکشم. پس از عبور از هشت کشور، هنگام بررسی پرونده مهاجرتم در فرانسه متوجه شدم که تبعید بخشی از وجود من شده است. در همان زمان، جهان از کووید 19 رنج می برد. من شاهد مبارزه جامعه برای غلبه بر آن و کشف مجدد نوعی از امید بودم. من هم برای دفع این احساس پوچی سعی کردم در حرکت بمانم و سرنوشت سیزیف را تکرار کنم. با نگاه به سایه خودم از حضورم در بخشی از هستی آگاه شدم. »